

Ulmus minor 'Argenteovariegata'
wiąz polny 'Argenteovariegata'

(c) fot. Bronisław Szmit
(c) fot. Bronisław Szmit SZMIT Szkołka

(C) fot. Edward Tuczyński
(c) fot. Edward Tuczyński ŻYWOTNIK Zakład Szkółkarski Edward Tuczyński

Niewielkie drzewo lub szeroki, okazały krzew o plamistych liściach. Pokrój nieregularny, szerokokolumnowy, zwarty. W wieku 30 lat osiąga do 15 m wys. Pędy cienkie, przewieszające się. Młode egzemplarze wymagają podwiązania. Liście odwrotnie jajowate, do 5-8 cm dł., ciemnozielone z białymi plamkami, smugami i wyraźnie jaśniejszym unerwieniem, jesienią długo zielone. Wytwarza pachnące olejki, najlepiej odczuwalne podczas upałów. Gatunek mało wymagający, wytrzymały na suszę i zacienienie, ale najbardziej z krajowych wiązów wrażliwy na „holenderską” chorobę wiązów (grafioza spowodowana przez grzyb Graphium ulmi). Do sadzenia w parkach i w zieleni osiedlowej.

autor: Gabriel Tomżyński, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste drzewa
forma	początkowo krzew - później drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty wyprostowany szerokostożkowy
docelowa wysokość	od 10 m do 15 m
barwa liści (igieł)	wielobarwne, pstre lub obrzeżone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne roślina tolerancyjna
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	roślina tolerancyjna
walory	odporność na zanieczyszczenia ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	parki zielen publiczna
strefa	6a

autor: Magdalena Tomżyńska, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;